

Dosarul nr. 2ra-669/23
2-22008011-01-2ra-02052023

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. L. Roic-Botezatu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cotruță, I. Țurcan, L. Pruteanu)

DECIZIE

10 aprilie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi

examinând recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Hîncești al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Obleac Igor împotriva Inspectoratului de Poliție Hîncești al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești, Secția Securitate Tehnică și Accidente Rutiere, Erhan Vitalie, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Inspectoratul de Poliție Hîncești al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 25 iulie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 20 ianuarie 2022, Obleac Igor, reprezentant de avocatul Eremia Vitalie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, intervenient accesoriu agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești, Secția Securitate Tehnică și Accidente Rutiere, Erhan Vitalie cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a prejudiciului moral suportat de Obleac Igor pe marginea dosarului contravențional nr. 5r-57/19, privind întocmirea pe numele acestuia unui proces verbal contravențional ilegal și atragerea la răspundere contravențională ilegală, constatate prin hotărârea din 02 martie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, rămasă definitivă la 17 martie 2020, prin neatacare.

În susținerea acțiunii a indicat că, la 22 august 2019 de către angajatul Inspectoratului de Poliție Hîncești, Secția Securitate Tehnică și Accidente Rutiere, Erhan Vitalie, a fost întocmit proces-verbal nr. MAI04 XXX, în privința cet. Obleac Igor.

Nefiind de acord cu procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Obleac Igor a depus contestație care la 14 octombrie 2019 a fost

recepționată de către Secția evidență și documentare procesuală a Judecătorei Hîncești, sediul Central.

Prin hotărârea din 02 martie 2020 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, procesul verbal contravențional nr. MA104 XXX din XX august XXXX, întocmit de agentul Secției Securitate Tehnică și Accidente Rutiere, Erhan Vitalie împotriva lui Obleac Igor a fost anulat, din motiv că, în acțiunile lui Obleac Igor nu există elementele constitutive ale contravenției.

În acest sens, reclamantul a susținut că, instanța de judecată în hotărârea emisă a indicat că, analizând în ansamblu, sub toate aspectele, probele prezentate spre administrare și citate supra, nu au demonstrat și dovedit, dincolo de careva dubii, comiterea contravenției prevăzute de art. XXX alin. (1) din Codul contravențional de către Obleac Igor.

A mai susținut că, instanța de judecată în hotărârea emisă a menționat faptul că, agentul constatator, prin întocmirea procesului-verbal în absența contravenientului, l-a lipsit arbitrar de posibilitatea de a prezenta explicațiile de rigoare, prin ce i-a îngădit dreptul la un proces echitabil și la examinarea obiectivă și sub toate aspectele a cauzei, ce a determinat sancționarea neîntemeiată a contravenientului, prin încălcarea principiului prezumției nevinovăției. Acuzația imputată de agentul constatator se prezintă a fi una declarativă, bazată doar pe presupuneri, or. la procesul-verbal cu privire la contravenție nu au fost administrate careva probe concludente ce ar demonstra vinovăția contravenientului.

La 20 mai 2020, de către CA „Eremia Vitalie”, a fost emis actul de predare-primire a lucrărilor efectuate pe marginea dosarului contravențional nr. 5r-57/19, fiind adus la cunoștința cet. Obleac Igor, contra semnătură. Ulterior, la 10 iunie 2020 Obleac Igor a efectuat achitarea serviciilor avocatului Eremia Vitalie fiind emis bon de plată seria DAA nr. 21741973 și factură fiscală nr. AAG 1122687.

Drept urmare, a notat că, în toată perioada de timp contestatarul a fost reprezentat de către apărătorul său avocatul Eremia Vitalie atât în ședințele de judecată, cât și pe tot parcursul derulării procesului contravențional, iar prezenta cerere de chemare în judecată are scopul reparării cheltuielilor de asistență juridică suportate de către Obleac Igor și a prejudiciului moral, suportat în urma atragerii ilegale la răspundere contravențională.

Suplimentar, a menționat că, Obleac Igor este îndreptățit pe deplin la repararea prejudiciului moral suportat, în urma ilegalităților admise de agentul Erhan Vitalie la examinarea procesului contravențional, constatate prin hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Central.

Potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 „privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești” - repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c) - g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

A mai menționat că, prin atragerea la răspundere contravențională, Obleac Igor, a fost declarat vinovat pe nedrept, fapt ce a generat consecințe extrem de dure de ordin moral, or, Obleac Igor a pierdut încrederea în justiție, toate sentimentele negative devin și mai tare resimțite atunci când angajatul poliției - Erhan Vitalie care are

obligățiunea primară de a proteja drepturile și libertățile cetățenilor Republicii Moldova, care a jurat, că va apăra interesele cetățenilor și siguranța acestora, a pretins de la cet. Obleac Igor suma de 500 euro pentru a emite pe un alt dosar contravențional intentat în privința lui Obleac Igor soluție favorabilă acestuia, în special pentru a nu-l lipsi de dreptul de a conduce, prin retragerea permisului de conducere, toate acțiunile vârcolacului în epoleți Erhan Vitalie au fost gestionate și controlate de superiorul său Șerban Igor, care în mod direct s-a implicat în activitatea subalternului său.

A susținut că, acțiunile infracționale manifestate de persoanele date, care au jurat că vor sluji cu onoare și demnitate, se reflectă în frica cet. Obleac Igor de a se deplasa pe drumurile publice, ultimul nu se simte în siguranță, fiind permanent impus de necesitatea, de a se păzi și a se simți permanent amenințat, fiind încălcate toate principiile la un proces echitabil, la justiție prin atragerea la răspundere contravențională ilegal, contrar oricăror tratate și convenții internaționale.

A considerat că, reclamantul este îndreptățit pe deplin la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile agentului de poliție Erhan Vitalie. Repararea prejudiciului moral (danno morale) este determinat de suferințele psihice care au fost suportate de solicitant. Suferințele de ordin psihic, sunt condiționate de starea de frustrare, disperare, disconfort cauzate prin acțiunile agentului de poliție, fapte ce crează o stare de tensiune internă permanentă, care în final poate duce la apariția unor dereglări de sănătate, iar în cel mai rău caz apariția unor boli psihice (Scordino vs Italia, 1998, CEDO-IV). Scopul de bază al reparării prejudiciului moral este de acorda reclamantului/victimei o reparație echitabilă a prejudiciului suportat (Sevuk și Asker vs Turcia). Prejudiciul moral se apreciază în dependență de forța factorilor care au determinat apariția suferințelor psihice și a suferințelor morale. Astfel, cu cât acești factori sunt mai puternici cu atât suferința este mai mare fiind prezenta regula de proporționalitate directă dintre cauză și efect.

A susținut că, cet. Obleac Igor a fost atras la răspundere contravențională ilegal, fiind lipsit de posibilitatea probării poziției sale, nefiind informat despre existența procesului contravențional intentat de Erhan Vitalie, procesul contravențional fiind întocmit în lipsa acestuia, scopul fiind bine determinat de al lipsi pe cet. Obleac Igor de posibilitatea de a se apăra, a fost flagrant încălcat principiul egalității armelor în proces prin imposibilitatea prezentării a unor probe incontestabile de nevinovăție în contravenția imputată, încălcându-se prevederile Codului contravențional de a putea beneficia de o apărare eficientă.

Mai mult, a indicat că, acțiunile ilegale ale agentului Erhan Vitalie au avut un impact negativ asupra drepturilor și libertăților cet. Obleac Igor, simpla constatare a încălcării drepturilor și libertăților sale, nu va echivala niciodată cu prejudiciul moral cauzat, și nu va constitui o reparație suficientă și nici echitabilă.

A solicitat admiterea cererii, încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Hîncești în beneficiul lui Obleac Igor a sumei de 10180,25 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate pe marginea dosarului contravențional nr. 5r-57/19, suma de 1500 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru atragerea la răspundere contravențională ilegal, cât și încasarea cheltuielilor de asistență juridică, suportate pe marginea prezentului litigiu, care vor fi prezentate pe parcursul judecării prezentului proces.

Ulterior, în cadrul examinării cauzei, reprezentantul reclamantului Obleac Igor, avocatul Eremia Vitalie, a înaintat în temeiul art. 60 alin.(2)-(3) din Codul de procedură civilă, cerere de concretizare a cerințelor din cererea de chemare în

judecată, prin care solicită încasarea din contul pârîului Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, în contul reclamantului Obleac Igor suma de 9780,25 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate pe marginea dosarului contravențional nr. 5r-57/19; încasarea din contul pârîului Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, în contul reclamantului Obleac Igor suma de 1500 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin atragerea la răspundere contravențională ilegal, cât și încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, în contul lui Obleac Igor suma de 3817,25 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate pe marginea prezentului litigiu, conform actului de primire-predare a lucrărilor efectuate din 25 februarie 2022 și bonului de plată seria DAA nr. 21742007 din 13 august 2021.

Prin hotărârea din 25 iulie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, s-a admis parțial acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Obleac Igor. S-a încasat din contul Inspectoratului de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, în beneficiul lui Obleac Igor, cheltuielile de asistență juridică în cauza contravențională în mărime de 5000 de lei, prejudiciul moral în mărime de 1500 de lei și cheltuielile de asistență juridică în prezenta cauză în mărime de 3817,25 de lei. În rest, acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 09 august 2022, Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, a declarat apel nemotivat (f.d.77), iar, la 05 decembrie 2022, a depus motivarea apelului împotriva hotărârea din 25 iulie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 25 iulie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie respinsă acțiunea ca neîntemeiată (f.d.86/90).

Prin decizia din 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM și s-a menținut hotărârea din 25 iulie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând prevederile art. 383 alin. (3), art. 384 alin.(2), art.441 din Codul contravențional, art.19, art.1398, art.1405 din Codul civil, și Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, în coraport cu materialele cauzei, a conchis că reclamantul are dreptul de a solicita repararea prejudiciului moral și material pentru atragerea ilegală la răspundere contravențională.

În continuare, instanța de apel cu referire la prevederile art. 13 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, și prevederile art.53 alin.(2) din Constituția RM, a considerat întemeiat raționamentul instanței de fond, că prejudiciul pretins de către Obleac Igor urmează a fi recuperat de către organele care au aplicat ilicit amenda contravențională și anume de către Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP.

Cu referire la prevederile enunțate și rezultând din specificul acțiunii, instanța de apel a constatat că, instanța de fond cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces, justificat a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și corect a determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat lui Obleac Igor ca urmare a atragerii ilegale la răspundere contravențională.

În contextul dat, instanța de apel a menționat faptul că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Potrivit art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților. Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ia în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

Raportând la caz prevederile enunțate, reieșind din constatările relatate, instanța de apel a conchis că instanța de fond a apreciat corect circumstanțele cauzei și a valorificat prejudiciul moral suportat de Obleac Igor în corespundere cu prevederile legislației în vigoare.

Totodată, instanța de apel a considerat justă și argumentarea instanței de fond în susținerea pretenției privind încasarea de la Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM a sumei de 1500 de lei cu titlu de prejudiciu moral ca rezultat al tragerii ilegale la răspundere contravențională.

Cu referire la cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral, instanța de apel a constatat că este întemeiată și corect a fost admisă de către instanța de fond. Or, art. 13 alin. (1) al Legii nr. 1545- XIII din 25 februarie 1998, statuează expres că, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit.a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local – din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, alte argumentele invocate de apelant, în susținerea poziției nu pot fi reținute de către instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate supra și se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Cu referire la cerința privind încasarea cheltuielilor suportate pentru acordarea asistenței juridice în cadrul examinării cauzei contravenționale, instanța de apel a

reținut că, din înscrisurile anexate la materialele cauzei se atestă că reclamantul Obleac Igor, în cadrul examinării cauzei contravenționale nr. 5r-57/19, care s-a finalizat cu hotărârea din 02 martie 2020 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, a beneficiat de asistență juridică din partea avocatului Eremia Vitalie, iar de către reclamant a fost achitată suma de 10180,25 de lei, fapt ce se confirmă prin Bonul de plată seria DAA nr. 21741973 (f.d. 8) și factură fiscală nr. AAG 1122687 (f.d. 6 verso). Iar, ulterior, prin cererea de concretizare, reclamantul și-a concretizat cerințele cu referire la cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul examinării cauzei contravenționale nr. 5r-57/19 și anume a indicat suma de 9780,25 de lei.

Astfel, în contextul pretenției înaintate, instanța de apel a relevat că, instanța de fond întemeiat a dispus compensarea parțială a cheltuielilor de asistență juridică, doar în mărime de 5000 lei, această sumă fiind una reală și rezonabilă, în coraport cu complexitatea cauzei, prestația efectivă, volumul pretinselor activități exercitate de avocat la examinarea procesului contravențional nr. 5r-57/19.

Cât privește cheltuielile de asistență suportate în prezentul proces, instanța de apel cu referire la prevederile art.82, art.94, art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, a constatat ca întemeiat raționamentul instanței de fond privind admiterea pretenției reclamantului de încasare a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă în mărime de 3817,25 de lei, care sunt confirmate prin bonul de plată nr. DAA 21742014 din 25 februarie 2022 (f.d. 34), copia facturii fiscale seria AAL nr.9977675 din 25 februarie 2022 (f.d.36 verso), actului de predare-primire a lucrărilor efectuate (f.d.36), precum și raportul privind activitatea avocatului prin care este descifrată lista detaliată a acțiunilor efectuate de avocat și timpul aferent acestora în cadrul examinării cauzei (f.d.36).

Prin urmare, ținând cont de faptul că argumente sau dovezi noi, care au importanță pentru soluționarea cauzei, la declararea cererii de apel nu au fost indicate și nici prezentate, sub aspectul prevederilor legale sus menționate, reieșind din specificul acțiunii, și având în vedere că hotărârea din 25 iulie 2022 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către apelant sunt nejustificate, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe.

La 19 aprilie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d.141), iar, la 20 aprilie 2023, prin intermediul poștei terestre (f.d.158), Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral acțiunea depusă de Obleac Igor, ca neîntemeiată.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocându-se că decizia Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată și ilegală, prin faptul că au fost interpretate eronat normele legale și nu s-a aplicat legea ce urma a fi aplicată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 31 ianuarie 2023

(f.d.123)

La 20 februarie 2023, Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul poștei electronice, a expediată în adresa Inspectoratului de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, pentru cunoștință, copia deciziei motivate din 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei (f.d.136).

Prin urmare, recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, împotriva deciziei la 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 17 mai 2023, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimatului Obleac Igor, reprezentantului acestuia avocat Eremia Vitalie, cât și intervenientului accesoriu Vitalie Erhan, copia recursului declarat de Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, împotriva deciziei la 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.159).

Materialele cauzei atestă că, reprezentantul intimatului Obleac Igor – avocatul Eremia Vitalie, precum și intervenientul accesoriu Erhan Vitalie au recepționat copia cereri de recurs la 25 mai 2023, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.161/162), însă, până la data examinării recursului, aceștia nu și-au valorificat dreptul procedural de a depune referințe vis-a-vis de recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, împotriva deciziei la 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, împotriva deciziei din 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată în baza temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare până la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023), părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că

normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023), săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, este admisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare de la 01 septembrie 2023), dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.

Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi, din următoarele considerente.

Potrivit art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare de la 01 septembrie 2023), instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurentului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *Garda Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă (în vigoare la momentul înaintării recursului), Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, recurentul nu au prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

În debut, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că, înaintând prezenta cerere de

chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, în contul reclamantului Obleac Igor suma de 9 780,25 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate pe marginea dosarului contravențional nr. 5r-57/19; încasarea din contul pîrîtului Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM în contul reclamantului Obleac Igor suma de 1500 de lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin atragerea la răspundere contravențională ilegal; cît și încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, în contul lui Obleac Igor suma de 3 817,25 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate pe marginea prezentului litigiu, conform actului de primire-predare a lucrărilor efectuate din 25 februarie 2022 și bonului de plată seria DAA nr. 21742007 din 13 august 2021.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii depuse de Obleac Igor și a încasat din contul Inspectoratului de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, în beneficiul lui Obleac Igor, cheltuielile de asistență juridică în cauza contravențională în mărime de 5000 de lei, prejudiciul moral în mărime de 1500 de lei și cheltuielile de asistență juridică în prezenta cauză în mărime de 3817,25 de lei. Iar, în rest, a respins acțiunea civilă ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 31 ianuarie 2023 a respins cererea de apel depusă de Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM și a menținut hotărârea 25 iulie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție analizând materialele anexate la dosar, în raport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că concluziile instanței de apel și primei instanțe sunt greșite.

În temeiul art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 121 din Codul de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În sensul art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) - (3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multispectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

De altfel, în temeiul art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă, explicațiile date de părți și intervenienți asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute și care au importanță în proces urmează a fi verificate și evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicațiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulți coparticipanți procesuali, instanța, în funcție de circumstanțele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanților sau numai a unora din ei.

Așadar, conform probelor prezentate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MA104 982887 din 22 august 2019, întocmit de agentul Secției Securitate Tehnică și Accidente Rutiere, Erhan Vitalie, reclamantul a fost învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 243 alin. (1) din Codul Contravențional, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 50 u.c., echivalent a 2500 de lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MA104 982887 din 22 august 2019, și decizia de sancționare a agentului Secției Securitate Tehnică și Accidente Rutiere, Erhan Vitalie, a depus la Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, contestație (nemotivată), iar la 05 decembrie 2019, prin intermediul Secției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, a depus motivarea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MA104 982887 din 22 august 2019, și decizia de sancționare a agentului Secției Securitate Tehnică și Accidente Rutiere, Erhan Vitalie, în temeiul art. 243 alin. (1) din Codul Contravențional.

Actele cauzei mai denotă că, prin hotărârea din 02 martie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, s-a admis contestația înaintată de Obleac Igor. S-a anulat procesul verbal contravențional nr. MA104 982887 din 22 august 2019, întocmit de agentul Secției Securitate Tehnică și Accidente Rutiere, Erhan Vitalie, de comiterea contravenției prevăzută de art. 243 alin. (1) din Codul Contravențional. S-a încetat procesul contravențional intentat în privința lui Obleac Igor, învinuit de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 243 alin. (1) din Codul Contravențional, din motivul lipsei contravenției în acțiunile lui Obleac Igor (f.d. 9/12).

La 20 mai 2020 de către CA „Eremia Vitalie”, a fost emis actul de predare-primire a lucrărilor efectuate în sumă de 10 180,25 lei, pe marginea dosarului contravențional nr.5r-57/19, fiind adus la cunoștința cet. Obleac Igor, contra semnătură (f.d. 7).

La 17 ianuarie 2022, Obleac Igor a efectuat achitarea serviciilor avocatului Eremia Vitalie în sumă de 10128,25 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria DAA nr. 21741973 (f.d. 8) și factură fiscală nr. AAG 1122687 (f.d. 6 verso).

În urma concretizării cerințelor de către partea reclamantă, acesta a solicitat încasarea din contul pîrîtului Inspectoratul de Poliție Hîncești în beneficiul reclamantului Obleac Igor suma de 9780,25 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate pe marginea dosarului contravențional nr. 5r-57/19; încasarea din contul pîrîtului Inspectoratul de Poliție Hîncești, în beneficiul reclamantului Obleac Igor suma de 1500 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin atragerea la răspundere contravențională ilegal, cât și încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Hîncești în beneficiul lui Obleac Igor suma de 3817,25 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate pe marginea prezentului litigiu (f.d. 35).

Conform art. 20 alin. (1) și (2) din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngădi accesul la justiție.

Conform art. 1 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Potrivit art. 2 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, acțiuni ilicite constituie acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

Totodată, art. 6 lit. a) și b) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, stabilește că dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare și scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

Art. 7 al aceleiași legi, stabilește că în cazurile menționate la art. 3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: a) salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite; b) pensia sau indemnizația a cărei plată a fost sistată ca urmare a arestului ilegal și ținerii sub arest; c) averea (inclusiv depunerile bănești și dobânzile aferente, obligațiile împrumuturilor de stat și câștigurile aferente) confiscată ori trecută în venitul statului de către instanța judecătorească sau ridicată de organul de urmărire penală, precum și averea sechestrată; d) amenzile percepute ca urmare a executării sentinței judiciare și cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acțiunile ilicite; e) sumele plătite de ea pentru asistența juridică; f) cheltuielile pentru tratamentul ei, tratament determinat de aplicarea față de aceasta a unor acțiuni ilicite (a maltratării); g) 7 cheltuielile efectuate în legătură cu chemările în organul de urmărire penală, organul procuraturii sau în instanța judecătorească.

Conform art. 13 alin. (1) din aceeași Lege, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Potrivit art.45 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Prezentul alineat se aplică în egală măsură și în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenționale. Soluționând cauza contravențională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenție în cazul în care nu există divergențe asupra întinderii lui.

Conform art.383 alin.(1)-(3) din Codul contravențional, cheltuielile de administrare și de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravențional se suportă de contravenient, dacă a fost aplicată o sancțiune contravențională, în modul stabilit de legislație. Plata cheltuielilor judiciare se efectuează în conformitate cu art.229 din Codul de procedură penală. Victima, reprezentantul ei, martorul, specialistul, expertul, interpretul, traducătorul, apărătorul (avocatul) au dreptul la repararea prejudiciului și a cheltuielilor suportate în procesul contravențional în ordinea procedurii civile, cu excepția cazurilor când nu există divergențe asupra întinderii acestora. Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

În conformitate cu art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Totodată, urmează de reținut că, potrivit alin. (3¹) al art. 384 din Codul contravențional indică că, dreptul prevăzut la alin. (2), lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

În conformitate cu art.441 alin.(2) din Codul contravențional, încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit.

Din sensul normelor de drept citate rezultă că, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate de agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM prin sancționarea ilicită cu amendă contravențională, însă, din contul bugetului instituției care are personalitate juridică și poate fi subiect al raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.

În virtutea art. 12 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, Inspectoratul General al Poliției este unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Prin prisma art. 14 al aceleiași legi, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate.

Subdiviziunile specializate sunt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate și se instituie conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate. Prin ordinul ministrului afacerilor interne se înființează subdiviziunea specializată a Poliției, care va avea calitatea de organ de urmărire penală. Structura și regulamentele de activitate a subdiviziunilor specializate se aprobă de către ministrul afacerilor interne.

În temeiul art. 15 alin. (1)-(3) al aceleiași legi, Poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale – unități ale Poliției cu personalitate juridică, de competență teritorială corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale a țării, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care sunt amplasate și își desfășoară activitatea în teritoriul unității administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare și funcționare aprobate de șeful Inspectoratului General al Poliției.

Conform art. 15-17 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul are în subordinea sa: 1) subdiviziuni specializate; 2) subdiviziuni teritoriale. În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, la propunerea șefului Inspectoratului, prin ordin al ministrului afacerilor interne, se înființează subdiviziuni specializate, inclusiv subdiviziunea care va avea calitatea de organ de urmărire penală. Subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

Deci, Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu poate fi de sine stătător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM nu poate avea calitate procesuală de pârât, dat fiind faptul că prin efectul legii, nu poate fi subiect de sine stătător în raportul obligațional de răspundere civilă.

Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, Obleac Igor incorect și-a îndreptat acțiunea față de Inspectoratul de Poliție Hîncești al IGP al MAI al RM, care, prin efectul legii, nu poate fi subiect de sine stătător în raportul obligațional de răspundere civilă, iar instanțele de judecată inferioare eronat au admis parțial acțiunea, această soluție urmând a fi respinsă de către instanța de recurs.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că, în conformitate cu prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi aparține reclamantului.

Astfel, dreptul de a alege pârâtul aparține reclamantului, iar instanțele de judecată sunt obligate să se expună pe acțiunea depusă în limitele cerințelor formulate față de pârâtii atrași.

Astfel, la acest capitol există soluții ale Curții de la Strasbourg cum este și în cazul Iordan Iordanov c. Bulgariei din 02 octombrie 2009, par. 47, unde Curtea a reiterat că divergențele jurisprudențiale sunt inerente oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond din cadrul unei jurisdicții teritoriale.

De asemenea, Curtea a recunoscut că este inerentă adoptarea de soluții diferite într-un sistem alcătuit dintr-un ansamblu de instanțe competente să soluționeze în fond într-o anumită jurisdicție teritorială (CtEDO, Sansos Pinto c. Portugaliei, 2008), ba chiar în cadrul aceleiași jurisdicții (CtEDO, Unedic c. Franței, 2008). Mai mult, s-a decis că dacă instanța a motivat în mod corespunzător hotărârea la finalul unei proceduri contradictorii în care părțile au avut ocazia de a-și prezenta punctele de vedere, simplul fapt că ea este diametral opusă față de soluțiile pronunțate de alte instanțe sesizate cu cereri similare nu conduce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice (CtEDO, Marea Cameră, Nejdet Şahin și Perihan Şahin c. Turciei, 2011, para. 67).

Mai mult, instanța de la Strasbourg consideră că, pentru unificarea jurisprudenței nu este suficientă pronunțarea unei hotărâri de speță de către instanța supremă, ci trebuie căutată o soluție careia legea națională să îi confere o autoritate interpretativă obligatorie față de toate instanțele inferioare, cum este recursul în interesul legii (CtEDO, Ştefănică c. României, 2010, para. 37).

Luând în considerație cele constatate supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Hîncești al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia din 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 25 iulie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Obleac Igor împotriva Inspectoratului de Poliție Hîncești al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești, Secția Securitate Tehnică și Accidente Rutiere, Erhan Vitalie, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a prejudiciului moral, și se pronunță o hotărâre nouă, prin care:

Se respinge acțiunea depusă de Obleac Igor împotriva Inspectoratului de Poliție Hîncești al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești, Secția Securitate Tehnică și Accidente Rutiere, Erhan Vitalie, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi